

El Govern
Samper...

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

...o, a l'estiu,
tota cuca viu

Any IV - Núm. 161

Barcelona, 11 de juliol de 1934

Preu: 20 cèntims

"Abandonada en su noche de bodas" o com la senyora de Robles va perdre el Gil

Ella. — Si, no hi tornaràs més, però a Alemanya ja l'haurien castigat...
Ell. — ¿!?!
Ella. — Pensa que m'has abandonat per en Samper!

A LA CAPELLA DEL BISBE

El bisbe de Madrid. — Vostè accepta per muller la senyoreta Gil Delgado?
El senyor Gil Robles. — Sí, padre.
El bisbe de Madrid. — I vostè, accepta per marit el senyor Gil Robles?
La senyoreta Gil Delgado. — Sí, padre. Ay!
El bisbe de Madrid. — Doncs ara els llegiré l'Epístola de Sant Pau i ja estaran llestos. (Els llegix l'Epístola de Sant Pau i queden llestos.)

EN EL TREN

El senyor Gil Robles. — Mi vida!
La senyora Gil de Gil. — Mi bien!
El senyor Gil Robles. — Mi tesoro! Mi amor!
El director espiritual. — Potser que ressim dues o tres parts de rosari. (Ho fan.)
El tren. — Tuuuu, xup, xup, xup, xup, uuuu...!

A SAN SEBASTIAN

(Cambra d'hotel; nit)
El senyor Gil Robles. — Te amo, te adoro. Me quieres?
La senyora Gil de Gil. — ...
El director espiritual. — Per omnia secula seculorum...
El telèfon. — Riing!... Riing!... Riing!...
El senyor Gil Robles (salta del llit al telèfon). — Seculorum? Sí, el padre lo reza... Qué? Quórum? Ah! Usted es Samper! Vaya, Voy! (S'acomia, es vesteix i marxa cap a Madrid.)

A BIARRITZ

(Cambra d'hotel; nit)
La senyora Gil de Gil. — Gracias a Dios que has vuelto, vida mía! Me quieres?
El senyor Gil Robles. — Te amo en Jesucristo!
El director espiritual. — Per omnia secula...
El telèfon. — Riing... Riing...
El senyor Gil Robles. — Mec... el quórum! (Salta del llit, fa la maleia i marxa a Madrid.)

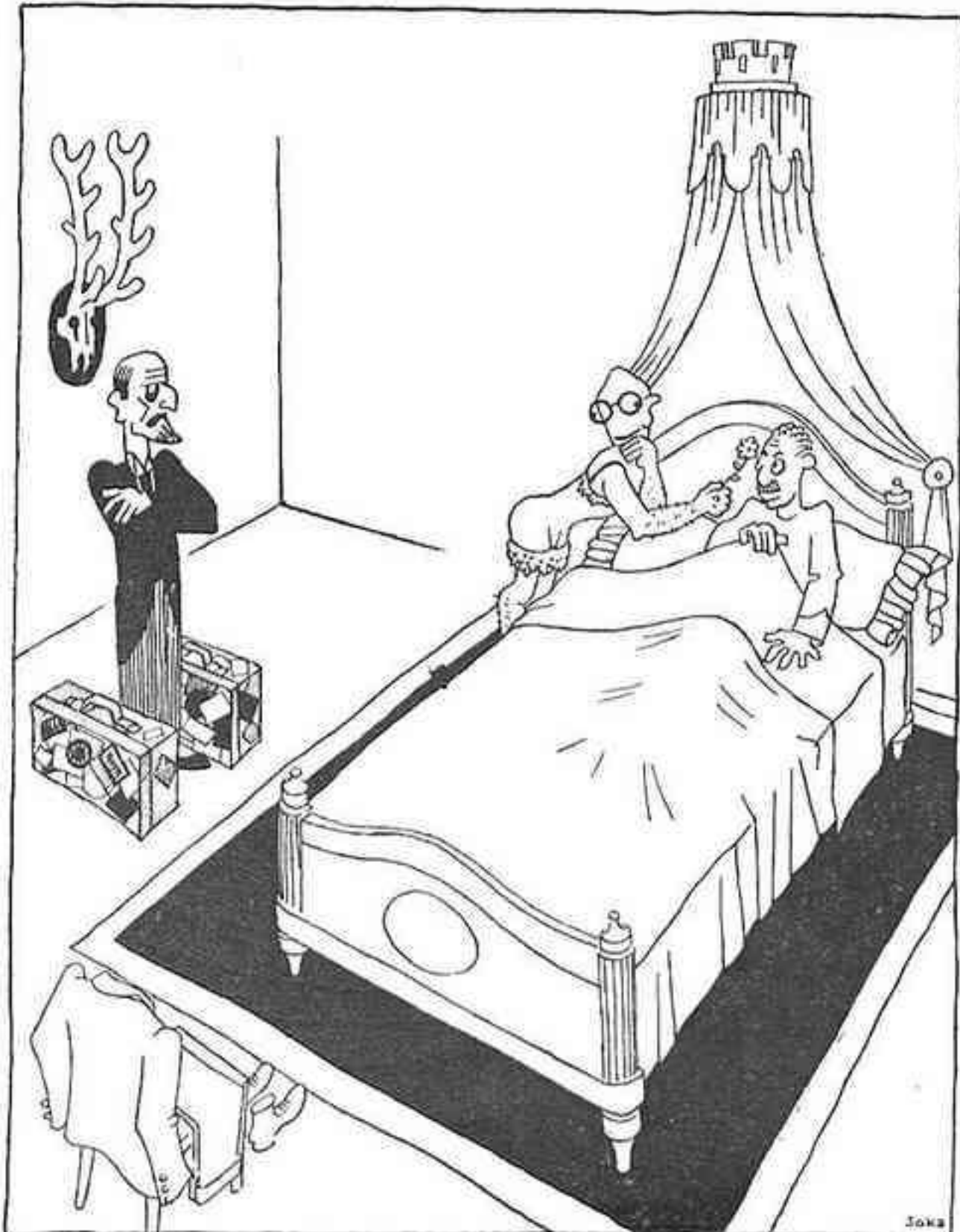
A LOURDES

(Cambra d'hotel; nit)
La senyora Gil de Gil. — Por fin tornas a mis brazos, adorado mío!
El senyor Gil Robles. — Sí...
La senyora Gil de Gil. — Ya no nos separaremos más!
El senyor Gil Robles. — No...
El director espiritual. — Per omnia secula seculorum...
El senyor Gil Robles. — Amén...
La senyora Gil de Gil. — Qué tienes, bien mío?

El senyor Gil Robles. — Un ataque de quórum. (Salta del llit i fuig corrents en païama.)

A LOURDES

(Al mateix hotel, la mateixa nit, deu minuts més tard)
La senyora Gil de Gil. — Bien mío, rey de mi corazón!
El senyor Gil Robles. — Ser adorado, esposa idolatrada!
El director espiritual. — Ojo con lo que se dice!
El senyor Gil Robles. — Amada mía! Al fin solos!
El director espiritual. — Estáis en compañía de Dios y en la mía!
El telèfon. — Y en la mía!
Riing! Riing! Riing!
La senyora Gil de Gil (al telèfon). — Quién es?
El telèfon. — Ricardo Samper!
La senyora Gil de Gil (fa un gest).
El telèfon. — Qué?
La senyora Gil de Gil. — Que le hago una acción popular! (Penja violentament l'aparell i n'agafa un altre.)
(Silenci.)
El senyor Gil Robles. — Ay, mamá!
El director espiritual (despertant-se). — Qué?
La senyora Gil de Gil. — Nada, padre. Consumatum est!

—Vaja, altra vegada em toca pagar el beure!

L'ensenyament en castellà

Quan el senyor Royo Villanova, amb aquell amor que ens professa, posa el crit al cel perquè Catalunya s'entesta a organitzar-se l'ensenyament a la seva manera i amb la seva pròpia llengua (no la del senyor Royo ni la de l'ensenyament, sinó la de Catalunya), ja sap el que es fa (el senyor Royo, no l'ensenyament ni Catalunya). Perquè el que vol el senyor Royo és un ensenyament com el que teníem i com encara en queden mostres.
La darrera que hem vist i que oferim al senyor Royo Villanova, l'hem trobada al Boletín de la Asociación Nacional de Profesores Particulares i és deguda a la ploma i als peus d'un José M. Llisterrri Gascón, ex-president de l'Asociación de Profesores Particulares de Cataluña i autor d'un llibre escolar titulat *El Arco-iris de la Lectura*.
El títol del llibre és bo, no? Doncs no sabem pas si pot ésser millor que la poesia amb aire de rumba blanca que l'autor publica al darrer Boletín, etc., etc., i que reproduïm íntegra:

EL CASTIGO

Un joven a un arbol subió,
para coger pajavitos;
pero en el nido encontró
sabeis lo qué, muchachitos?
Una víbora que le picó.
Y la gangrena le ingirió.
La baba de este animal,
que tiene efecto maligno
Produce herida mortal
Y gran suerte tuvo el niño,
Porque un médico novel,
Amputándole la mano,
Lo dejó bueno y sano
De mordedura tan cruel.

José M. Llisterrri Gascón

Ja sap el que es fa, ja, el senyor Royo, de voler-nos endinyar l'escola castellana! Per què no proposa al senyor Llisterrri Gascón per rector de la Universitat de Barcelona? És una idea que li oferim gratis. D'ací a dos anys, tots els catalans ens mocaríem amb les orelles.

La pau regna a Berlín

Berlín, 10 (per teletype). — Regna la calma més absoluta en tota la ciutat. Solament han estat afusellades 95 persones. Quatre generals s'han negat a suicidar-se i han hagut d'ésser afusellats. Abans de morir, però, han jurat fidelitat a Hitler, solemnement. Uns quants S. A. han estat enterrats a títol póstum. Va creixent de dia en dia l'entusiasme pel Führer. Ara ja fa furor.

EL TUSSO NEGRE per a la Penya Liceu

Poques vegades com aquesta s'haurà trobat l'Oficina de Distribució del Tussó Negre més apurada per atorgar la condecoració màxima del país, perquè cap vegada s'havien presentat, com aquesta, agrupats els candidats, nombrosos i amb iguals mèrits per aspirar-hi, de manera que no fos possible de concedir-lo a un sense fer una manifesta injustícia a tots els altres.

Si la nostra comptabilitat honorífica fos per partida doble, trobaríem la solució donant el Tussó Negre «varios a varios». Però, no essent possible, hem de recórrer a la forma especial del collar del Tussó i fer un Tussó Negre circular adreçat a 55 destinataris.

El cas, insòlit en els annals de la institució, és el següent: Ha estat tramès al ministre del Treball, senyor Estadella, el següent telegrama que reproduïm el Cierro del assabte passat:

«Numerosos amigos Peña Gran Liceo, conocedores rumores nombramiento entrañable amigo Eduardo Carballo para cargo Director General de Previsión Social, elevan a V. E. ruego respetuoso para que sea confirmado nombramiento, en premio talento y virtudes cívicas que adornan al probado y consecuente republicano cien por cien.
Polo, Fuster, Seseiras, P. Sibina, Cosialls, J. Aldabó, Lletjós, Vives, Oliveras, Gil, Pepito, Serrano (padre e hijo), Casas, Torrent, G. Sibina, Martínez, Autier, Arcinaga, Torró, Arbós, Lladó, León, Guillén, Marigó, Cañameras (alcalde de Martorell), Grau (alcalde de San Feliu), Sánchez, Tudoras, Iturbe, Forrellad, Serra (alcalde de Solsona), Solé, Dalmau, Rodríguez, Santana, Estrany, Borda, Massuet, Riera, Montusell, Virgili, Pérez Cantón, Mafin, Oller, Nart, Lamarca, Vidal, Corominas, Zarraluqui, Altes, Cuyás, Rocabrúna, Rabal, España.»

Aquesta petició d'un càrrec com si fos una caritat per a una pobra vídua mare de dotze fills malalts i en la lactància, a les acaballes del Progrés, del qual cap radical fins Govern, per a l'ex-director d'El día comprometre i perquè Renovadora no s'havia recordat perquè posició és un diari més divertit i menys mal parlat, podria inclinar-nos a oferir, com a compensació, el Tussó Negre a Eduard Carballo; però els mèrits dels firmants del telegrama superen en tant els seus que, per aquesta vegada hem de dir-li, amb molt de sentiment, que s'espera, que ara és l'hora de les masses i, amb tot l'entusiasme i amb tot l'encoratjament que tan alt honor representa, colloquem el Tussó Negre, fresc d'aquesta setmana, al coll de la «Peña Gran Liceo». Ella, en Junta general extraordinària, podrà decidir el torn pel qual els seus individus el podran lluir, començant, naturalment, per l'autor de la benèfica empescada.

Nosaltres som així

Dimarts de la setmana passada, els que fem, i fins alguns dels que no fem, aquest setmanari, vàrem celebrar d'una manera clandestina i copiosa el tercer aniversari de la naixença d'EL BE NEGRE. Volem dir que vàrem sopar.
Excusaren la seva assistència els senyors baró de Güell, Manuel Luengo i Josep Fontbernat.
A part d'això, el sopar va transcórrer enmig d'aquella sana alegria pròpia del cas, i les flors que no hi havia damunt la taula foren trameses a la senyora del Director, que és solter.
I al dia farà un any.

VIATGE DE REPOS. EL FOHRER S'ENTRETE

A L'ESTIL D'ALEMANYA

El Sr. Samper també fa la seva obreta de depuració

El senyor Lerroux hi peta

Madrid, 7. — La reserva impenetrable en que es tornà a tancar el senyor Samper tan aviat com hagué tancat el Parlament, fent sospitar que darrera aquest segon tancament hi havia el que en diuen en aquesta capital gato encerrado, ens feia obrir l'ull d'una manera desmesurada malgrat el perill de trobar-nos-hi sense voler una biga com sol haver-hi sempre en tot ull propi que s'estimi.
Per tal, doncs, de sorprendre el que hi hagués, ens vàrem instal·lar dissimuladament davant de la Presidència i darrera d'un arbre, i les nostres esperances no resultaren fallides.

A les tres de la matinada la porta de la Presidència s'ha obert i ràpidament n'ha sortit un cotxe. No hem tingut temps més que per entrar a la Presidència, dir amb mirada extraviada que érem el senyor Samper i que ens havíem oblidat de prendre un altre cotxe;

prendre'l i seguir el primer, en el que hi anava el senyor Samper veritablement.

La cursa ha estat vertiginosa; tan aviat anàvem al davant com al darrera del cap del Govern, de manera que hi ha hagut un moment que no sabíem si era el senyor Samper el que ens seguia o nosaltres a ell. Així hem arribat a l'Aeròdrom de Cuatro Vientos. El senyor Samper ha saltat dalt d'un avió que ja roncava; nosaltres l'hem seguit ensenyant el títol de polissón i l'aparell s'ha llançat a l'espai. Hem volat en la nit fins que hem vist en el mapa que desfilava sota nostre un rètol que deia «Baños de San Rafael. Propietario, don Alejandro Lerroux».

—Bah — ens hem dit —, va a consultar al caudillo.

L'avió ha parat el motor i hem aterrat, com el seu nom indica, a la terrassa. El senyor Samper ha baixat decidit, segur de nosaltres, i hem penetrat a l'hotel. Tot estava silenciós. En una cambra se

sentien uns grans ronquets. Eren del senyor Lerroux. No que estigués despert, com l'avió, sinó que dormia.

El senyor Samper, en veure-ho, ha fet un gest de marcada repugnància, s'ha tret una pistola i d'un parell de trets l'ha deixat sec. Ha cixugat la sang que li degotava de l'arma homicida i, murmurant: «Anem per un altre», ha tornat cap a l'avió. En sortir a la terrassa li hem preguntat a què obeïa el seu gest, i el senyor Samper ens ha dit que ell no feia com el senyor Companys, i s'ha tancat en la més impenetrable de les reserves.

Afusellament dels senyors Rocha i Pich i Pon

Madrid, 8. — Encara esgarriats de l'escena presenciada a San Rafael, hem de reportar-ne d'altres no menys sanguinàries. En arribar de Cuatro Vientos hem anat al ministeri de Marina. El senyor Rocha també dormia; a la cambra del costat hi havia els senyors Pich i Pon en un mateix llit. L'execució del primer ha estat ràpida; però la del senyor Pich i Pon ha donat molta feina per la seva devoció a Sant Pancràs, patró de la feina. Per veure si n'hi hauria menys, se li ha ofert el suïcidi, però com que ha dit que primer havia de consultar-ho amb el seu professor, el senyor rector de Sant Josep Oriol, el senyor Samper li ha dit que no es podia esperar, i se suposa que el senyor Pich és mort, a menys que no el faci, que tot podria ésser.

Dues execucions més

Madrid, 8. — Ha estat afusellat el senyor Martínez de Velasco. També ho ha estat el senyor Emilian Iglésias, aquest per competència il·lícita. Sembla que les execucions continuaran.

El senyor Gil Robles infidel al senyor Samper

Madrid, 8. — Les execucions continuen. El senyor Samper ha executat personalment, tot acusant-lo d'infidelitat, el senyor Gil Robles, malgrat les protestes d'innocència d'aquest, que no li han valgut de res. El senyor Samper té una punteria formidable i el senyor Gil Robles ha mort cristianament. Tot-hom té un mèrit o altre.

El Sr. Salazar Alonso també

Madrid, 9. — Hem visitat el senyor Salazar Alonso, és a dir, l'ha visitat el senyor Samper. L'en-

Santa Cecilia. — Senyor Samper, que està llest de l'arpa?

ovelles esgarriades

Revelacions

La Noche de dimecres publicava un telegrama de l'Havana titulat així:

¡Qué lástima!

Se declaró un incendio en la fábrica de tabacos «Henry Klay», quemándose sin que nadie se los fumara, los famosos habanos

En aquest sin que nadie se los fumara, queda expressada tota la melangia dels grans ideals del subperiodisme barceloní.

Naturalment

De La Humanitat de dimarts de la setmana passada, és la següent filigrana:

El passat dissabte, al carrer de Marina, un infant s'enfilà a un arbre. I, naturalment, caigué. Diem naturalment perquè per caure és necessari enfilar-se.

I, naturalment, això ha sortit a La Humanitat.

Revolucionaris

La Vanguardia del dia 8 dona compta dels darrers fets d'Amsterdam i, referint-se als resultats, diu:

Estos han intentado mantenerse en las barricadas plantando banderas rojas.

Caldrà reconèixer, almenys, que és un sistema nou de mantenir-se se a les barricades.

Efemèrides

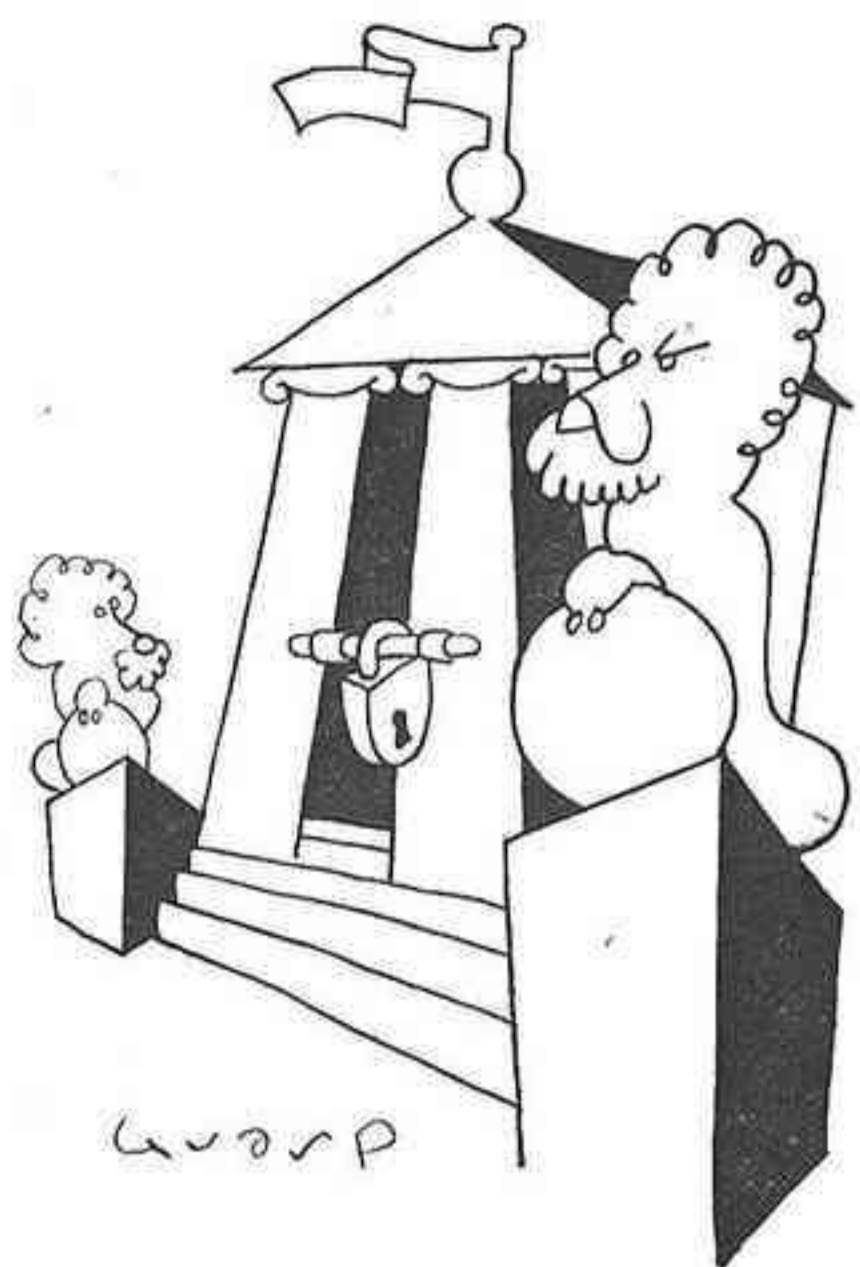
En el Ciero del dia 6, el senyor Bernat i Duran, amb allò dels Hachos que merecen ser recordados ens fa saber que:

El estreno de L'ànima morta de Guimerà, celebróse la noche del sábado día 14 de mayo de 1932.

Ens pensàvem que feia més anys.

Més efemèrides

El 22 del mes passat, La Publicitat publicava el següent titular:

—Ép! Ja ho veus. Tornem a ésser al desert.

Hitler ja celebrar el «vuitè» aniversari del començament de la guerra

Posat a enganyar el poble, Hitler fins pretén fer creure que la guerra va començar en 1926.

Padre desnaturalizado

Sota aquest títol, i un altre, El Diluvio de dissabte, publicava un solt en el que explicava el cas d'una criatura maltractada pel seu pare. I deia:

Es hijo de Andrés Muñoz Cuencana, no Cobos, como se dijo al comienzo y de Luisa Esteve López. Esta no es su madre sino su madrestra.

Trobem que és més desnaturalitzada la mare, que ni tant sols ho és del seu fill.

L'amor "lliure"

De La Publicitat de diumenge, en la informació d'un conflicte dels taxistes de La Corunya:

La majoria dels automòbils s'han reintegrat a les parades amb la seva novia.

Ni els automòbils tenen ja serietat!

CORREU... HI TOTS

Un savaista de Reus. — «Don Jovino» és un dels nostres flacs. Es tindrà en compte la idea per si es pot portar a la pràctica.

Gase. — Ha estat inaugurat un cove especial per vos.

Black Lamb. — Prou feina tenim a pagar els dibuixants de la casa per entretenir-nos a pagar els espontanis.

Matemàtic. — Bona ovella. Sap Astre. — Bon eco. Marramau. — Bon cove!

Frivolitats

Agustí Esclasans pren banys de peus de magnèsia efervescent. Per fi ha trobat el sistema de restablir l'equilibri.

El senyor Ventosa assistí d'incògnit al casament de Gil Robles. Ell aguantava i remenava la cua.

Aquesta setmana serà millor no parlar de Samper. «Paz a los muertos».

LA BORSA LA VIDA

COTITZACIONS

Parlamentàries (país)	365'—
Congressístiques (meseta)	00'—
Samper i Sanlacandru	1'05
«Cubiertos y Tajadas» (radicals)	478'—
Generalitat and Co.	13'—

ESTRANGER (Alemanya)

Males Accions Führer i C.	370'—
Ram de l'Aigua, Nazi.	
Electricitat	223'—
Monopoli de Petronis	483'—

En tancar a zero, Congressístiques, de la meseta, han alliberat el país de l'ai al cor constant que significava la contínua emissió de sessions patriòtiques.

Samper i Sanlacandru van de nassos per terra, però gràcies al control que exerciten sobre «Cubiertos y Tajadas» van trampejant la situació (radical) i el radical de la situació.

Generalitat and Co. s'ha fet forta en els seus tretze i d'aquesta cotització no es mou.

A l'estranger segueixen pujant de to les males accions del Führer i C. Degut a l'organització horitzontal, les accions afins participen d'aquesta puja i així tenim el Ram de l'Aigua, Nazi, Electricitat i Monopoli de Petronis tocant els núvols i prop dels llums.

CANODROM - PARK

"Camp del Sol de Baix"
Travessera de Les Corts

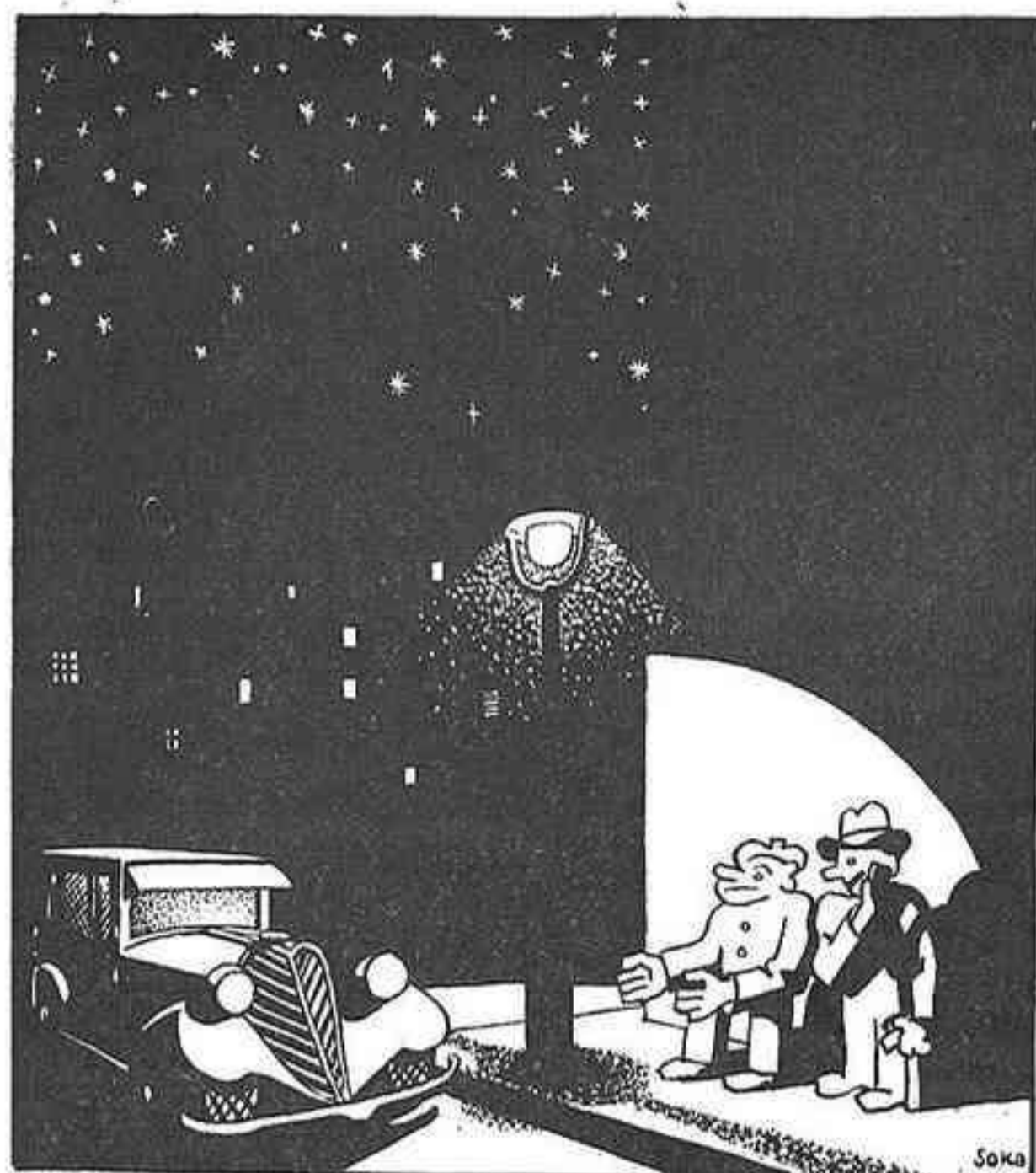
GRANS CURSES DE LLEBRERS

Tots els dissabtes nit, diumenges i festius tarda

APOSTES MÚTUES

ENTRADA UNA PESSETA

TRAMVIES 15 I 7
AUTOBUSOS LLETRA E

—Què faran, ara, si no els deixen tocar la botzina?
—Botzinaran!

Liquidació veritat

Madrid, 9. — Amb motiu de la crisi que tan fortament s'ha fet sentir aquests darrers dies, la coneguda i poc acreditada botiga de modes polítiques «Lliga Catalana» ha hagut de tancar les seves portes i tornar-les a obrir de seguida per iniciar una liquidació general forçosa, que ha estat molt sentida entre les nombroses coneixences de la direcció de l'establiment.

Es venen tècnics a preus rebentats. Tot un Ventosa ha estat ofert per vint-i-tres pessetes amb trenta. A l'Estelrich se li concedeix, encara, un cert valor a causa de la cabellera. Al que es queda un Vidal i Guardiola (nou pessetes vint cèntims) se li regalen 2 Pellicenes. 2. Els Solà de Canizares es venen a pes. En Tries de Bes ha estat baratat amb un gitano. En Cambó ha estat adquirit pel duc d'Alba amb destí al seu museu de curiositats nacionals. Ara l'estan empallant.

Amb motiu d'aquestes tristes notícies, el senyor Rubió i Tudurí, que estava a punt a punt d'ingressar a Lliga Catalana, ha desistit dels seus propòsits.

SALO DE LES CENT MIL CORBATES

LA SASTRERIA DANIEL'S és la més recomanable GUST, QUALITAT I PREUS PER A TOTIOM

Rambla Catalunya, 13-Telèfon 20053

EL BE...RNAT METGE

El senyor Delfi Dalmau, s'ha comprat una tartana per tal d'anar a berenar cada setmana a la vinya. La vinya és, com ja suposen els nostres lectors, el seu incomparable setmanari Clavisme del qual aviat parlarem amb aquella alegria...

L'ex-literat i aritmètic dansari Joaquim Nubiola, es dedica a llegir versos a tots els banyistes de la platja de Vilasar de Baix, i fins als de Dalt i tot.

Degut a aquest petit detall es veu obligat a banyar-se amb gorra de cop.

L'Etern Femení, és un llibre de Llucieta Canyà que recomanem als nostres lectors.

El títol serveix només per a des-pistar.

Lògicament hauria de dir-se'n L'efimer masculí.

I per arrodonir-ho tot plegat, caldria que el marit de la genial Llucieta, el melliflu home de lletres Poal Arregall hi posés un pròleg.

El nostre dinàmic amic i particular humorista Alady presenta una revista de gran espectacle en un dels teatres més populars del nostre Paral·lel.

El dinàmic Alady que, malgrat la calor cerca el contacte directe amb el públic, entaula diàlegs amb els ocupants de les llotges i butaques per tal d'evitar que la son faci estralls entre els assistents.

L'altra nit, adreçant-se a un senyor respectable que, assegut a primera fila estudiava anatomia comparada damunt els accidents més vistosos del terreny de la «vedette», li demanà:

—Què mira, vostè, què mira?
—Es que sóc rellotger, sap?... I m'agrada observar de prop les coses...

—Ja té sort que l'ofici el salva, perquè si arriba a dir que és literat no s'escapava d'ésser en Pere Corromines.

L'acudit li valgué una sorollosa ovació.

BANC HISPANO COLONIAL

FUNDAT EN 1876

Capital : Pessetes 40.000.000 • Reserves : Pessetes 11.300.169'73

Domicili social: Rambla dels Estudis, 1 - Barcelona

TÉ L'HONOR D'ASSABENTAR AL PÚBLIC QUE DES DEL DIA **2 DE JULIOL** PER HAVER ADQUIRIT L'ORGANITZACIÓ DEL BANC CENTRAL A CATALUNYA, REALITZA TOTA MENA D'OPERACIONS BANCARIES

COMPRA-VENDA DE VALORS :: DESCOMPTE I COBRAMENT DE CUPONS I TÍTOLS AMORTITZATS :: CUSTODIA DE VALORS :: GIRS, TRANSFERÈNCIES, CARTES DE CRÈDIT, ORDRES TELEGRÀFICS SOBRE TOTS ELS PAISOS DEL MÓN :: ACCEPTACIONS, DOMICILIACIONS, CRÈDITS COMERCIALS, SIMPLES I DOCUMENTARIS :: DESCOMPTE I COBRAMENT DE LLETRES :: COMPTES DE CRÈDIT AMB GARANTIES DE VALORS I PERSONAL :: PRÈSTECES SOBRE MERCADERIES, etc., etc.

COMPTES CORRENTS: A la vista, abonant el 2 per cent d'interès anual.
IMPOSICIONS A TERMINI: A 3 mesos, abonant el 3 per cent d'interès anual.
A 6 mesos, abonant el 3'60 per cent d'interès anual.
A 12 mesos o més, abonant el 4 per cent d'interès anual.
CAIXA D'ESTALVI: Amb llibretes, abonant el 3'50 per cent d'interès anual.
Servei de guardioles per a estalvi a domicili

Agències urbanes a Barcelona

(SANS-HOSTAFRANC), CREU COBERTA, 124 — PLAÇA PALAU, 4 (GRÀCIA), SALMERON, 111 — (SANT ANDREU), SANT ANDREU, 146 — (POBLE NOU), PERE IV, 189 — RONDA DE SANT ANTONI, 13 — (CLOT), MALLORCA, 547 — RONDA DE SANT PERE, 32.

Sucursals a Catalunya

Arenys de Mar — Balaguer — Bellpuig — Cervera — Figueres — Girona — L'Hospitalet del Llobregat — Igualada — Lleida — Manresa — Mataró — Reus — Santa Coloma de Farnés — Tarragona — Tortosa — Vilafranca del Penedès. — PROPERA INAUGURACIÓ: Calella — Malgrat — Montcada — Olot — Valls — El Vendrell.

NOTA IMPORTANT: Encara que en les nostres oficines centrals, Rambla dels Estudis, 1, atendrem tota classe d'operacions, mentre hi durin les obres d'ampliació, preguem al públic que, per a la seva comoditat, operi en les oficines de nostra dependència de la

Ronda de Sant Pere, 32